



NARODOWE
CENTRUM
KULTURY

7. Międzynarodowy Festiwal — Muzyki
Europy — Środkowo — Wschodniej

eufonie

Poświęty i powidoki

Stefan Wesołowski /
Song of the Night Mists



Gdańsk — 22 listopada 2025

Stefan Wesołowski / *Song of the Night Mists*

22 listopada (sobota) — 19.00

Centrum Świętego Jana
Nadbałtyckie Centrum Kultury
ul. Świętojańska 50
Gdańsk

Program koncertu

Stefan Wesołowski (ur. 1985)

Materiał z albumu
Song of the Night Mists
(2025)

Wykonawcy:

Anna Paśić
harfa

Olga Anna Markowska
wiolonczela

Maja Miro
flety

Oliwier Andruszczenko
klarnet basowy

Hubert Zemler
perkusja

Piotr Wesołowski
organy, portatyw

Stefan Wesołowski
fortepian, skrzypce,
instrumenty elektroniczne

Stefan Wesołowski / *Song of the Night Mists*

Eufonia, z greki *εὐφωνία*, czyli zgodność dźwięków, odnosi się do harmonii, ładu i przyjemności słuchania¹. Oznacza brzmienia, które nas poruszają, otwierają na pogłębianie doświadczenia rzeczywistości. Pluralną formę tego pojęcia, eufonie, można natomiast rozumieć jako metaforę różnorodnych, choć dialogujących ze sobą języków dźwięku: wielu tradycji, form ekspresji i idiomów, które – zamiast się wykluczać – wzajemnie się wzmacniają.

Właśnie w takie rozumienie eufonii jako zjawiska wielogłosowego i postklasycznego, a zarazem estetycznego, wpisuje się twórczość Stefana Wesołowskiego. Jego najnowszy album *Song of the Night Mists* (2025), wydany przez brytyjską wytwórnię Unheard of Hope, jest tego dobitnym przykładem. Kompozytor (zarazem skrzypek) myśli o muzyce w sposób otwarty i niehierarchiczny, tworząc brzmienia na przecięciu muzyki współczesnej i ambientu, a w jego utworach klasyczne instrumentarium (np. fortepian, flet, trąbka, organy) współlistnieje z syntezatorami analogowymi czy nagraniami terenowymi.

Wesołowski czerpie z wielu idiomów, inspirowany Richardem Wagnerem, Karolem Szymanowskim, niewątpliwie także twórczością Aphexa Twina czy literaturą niemieckiego prozaika Winfrieda G. Sebald. Jednocześnie osadza *Song of the Night Mists* w fizycznym niemal doświadczeniu przestrzeni, przywołując np. nagrania z Tatr, gdzieś z pogranicza polsko-słowackiego, czy brzmienie kościelnych organów.

W *Song of the Night Mists* nie brakuje nawiązań do *musique concrète* w postaci sampli z dźwiękami strumienia, odgłosami kroków na śniegu, szumu wiatru, trzasku pękającego lodu czy najprawdziwszej lawiny. Wydaje się, że brzmienia te pozbawione są elementu ludzkiego, ale jest on obecny *implicite*: to człowiek może w pełni docenić majestat przyrody, jak uczynił to Kazimierz Przerwa-Tetmajer, którego wiersz *Melodia mgieł nocnych* z tomiku *Poezje. Seria druga* (1894) stał się inspiracją do tytułu albumu Wesołowskiego.

Song of the Night Mists zamyka trylogię zawierającą album z wagnerowsko brzmiącym tytułem *Liebestod* (2014) oraz *Rite of the End* (2017), którego tytuł przywodzi na myśl *The Rite of Spring* (*Święto wiosny*) Igora Strawińskiego. Na *Song of the Night Mists* składa się pięć utworów, z których każdy operuje własną narracją dźwiękową, tworząc zarazem – w relacji z pozostałymi – emocjonalny pejzaż pełen napięcia i duchowości. To melanz tradycyjnego instrumentarium z elektroniką i eksperymentalnym podejściem do formy i przestrzeni, niejako manifest eufonii w pluralnej postaci.

Wesołowski bez zbędnego nadmiaru, wręcz subtelnie, precyzyjnie balansując wielowarstwowe brzmienia, opowiada o pięknie przyrody, co uwypukla tytułami kompozycji zaczerpniętymi z języka geologii. *Core* wprowadza słuchacza w nastrój ambientu, konsekwentnie budując dramatyzm przebiegu, tonowany spokojnym brzmieniem fortepianu, a podsycany niepokojącymi interwencjami trąbki. Utwór *Peak* ociera się o brzmienia industrialne, a *Glacial Troughs* i *Stalagmite* przywracają omalże hipnotyzującą atmosferę. *Wilhelm Tombeau* to monumentalny, prawie trzynastominutowy utwór z organami, będący emocjonalną, niezwykle osobistą wypowiedzią kompozytora. Finalne, nagłe ucięcie dźwięku sprawia wrażenie wybudzenia z transu, nieoczekiwanego powrotu ze świata zadumy czy muzycznej podróży.

Kompozytor na koniec *Song of the Night Mists* proponuje więc ciszę, ale jednocześnie nie traktuje dźwięków jako jej ornamentu czy estetycznej dekoracji: brzmienia pozostają dla niego medium umożliwiającym chwilę refleksji i kontemplacji. W tym sensie jest twórcą eufonicznym, rozumiejącym pojęcie eufonii nie jako oczywistość, lecz jako coś, co trzeba odkrywać na nowo. *Song of the Night Mists* to właśnie taka propozycja intymnych omalże poszukiwań i budowania eufonii z napięć oraz nieoczywistych, niebanalnych współbrzmień.

AGP

¹ Zob. A. Jarzębska, *Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej*, Kraków 2002, s. 25, 31.

Anna Paśić

– harfa



archiwum prywatne artystki

Harfistka i kompozytorka mieszkająca w Warszawie. Zagrała podczas MÓZG Festival (Bydgoszcz), Ravekjavik (Łódź), W Brzask

x Ephemera (Warszawa), a także podczas live streamu dla Radia Lola. W 2024 roku otwierała wieczór przed warszawskimi koncertami Mary Lattimore (Stany Zjednoczone) oraz Piernikowskiego. Niewątpliwym wpływ na twórczość harfistki ma jej dotychczasowa współpraca z artystami, takimi jak Ben Frost (*Fortitude, Raised by Wolves*), Stefan Wesołowski (*Minghun, Wolf, Love Express. Zaginięcie Waleriana Borowczyka*) i Piotr Kurek (*Smartwoods*).

Olga Anna Markowska

– wiolonczela



Malwina Majer

Polska artystka interdyscyplinarna, multi-instrumentalistka i kompozytorka. Absolwentka Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia

w Łomży oraz Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. W swojej praktyce muzycznej łączy brzmienia instrumentów akustycznych, takich jak wiolonczela czy cytra, z elektroniką, tworząc emocjonalne, immersyjne kompozycje dźwiękowe. Jej solowe wydawnictwa – EP *Thrills* (2024) oraz debiutancki album *ISKRA* (2025) – eksplorują tematy pamięci, tożsamości i relacji człowieka z naturą.

Maja Miro

– flety



Daria Szczygiel

Multiflecistka, spiritus movens wydarzeń kulturalnych, twórczyni muzyki improwizowanej, teatralnej i filmowej. Specjalizuje

się w grze na poprzecznych fletach historycznych. Tworzy projekty sytuujące flet traverso i instrumenty dawne w różnorodnych kontekstach współczesnych. Gra także na nietypowych fletach, w tym na instrumentach stworzonych przez siebie (perfect kisser, flety papierowe). Jest współzałożycielką i muzykiem zespołu instrumentów historycznych Silva Rerum arte. Pełni także funkcję kuratorki festiwalu Cappella Angelica w bazylice Mariackiej w Gdańsku.

Oliwier Andruszczenko

– klarnet basowy



Ela Bednarek

Klarnecista, saksofonista, multi-instrumentalista. Lider grupy Bum Bum Orkestar, solista Filharmonii Dowcipu. Jest laureatem wielu konkursów

solowych i kameralnych. Od 2009 roku współpracuje ze Związkiem Kompozytorów Polskich. Jest zaangażowany w produkcje muzyczne jako muzyk sesyjny, współpracuje na stałe z teatrami. Od 2019 roku występuje w projekcie *Leśna muzyka* z Dawidem Podsiadłą, z którym to projektem w roku 2023 otrzymał nagrodę Fryderyk.

Hubert Zemler

– perkusja



Krzysztof Pawłowski
[] Perkusista,
kompozytor,
producent
muzyczny,
improvizator,
performer
i edukator.
Absolwent
Akademii

Muzycznej im. F. Chopina w Warszawie (obecnie Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina). Swobodnie przemieszcza się pomiędzy muzycznymi kategoriami i nurtami w sztuce. Ceniony interpretator muzyki nowej, perkusista jazzowy, autor albumów solowych z pogranicza awangardy, elektroniki i muzyki etnicznej oraz twórca ścieżek dźwiękowych do filmów, animacji, sztuk teatralnych i instalacji dźwiękowych. Aktywny członek warszawskiej sceny muzyki niezależnej skupionej wokół stowarzyszenia Lado ABC.

Piotr Wesołowski

– organy, portatyw



Agata Schreyner
[] Pianista,
kompozytor,
aranżer. Edukację
muzyczną
w zakresie
fortepianu
i organów ukończył
w Gdańsku,
udzielając

się równolegle w trójmiejskich zespołach jazzowych. Popularyzował gdańskie carillony, grając recitale z wież kościoła św. Katarzyny i Ratusza Głównomiejskiego. Po przeprowadzce do Krakowa poświęcił się w pełni tworzeniu własnej muzyki i występom na scenie jazzowej. Od 13 lat jako muzyk sesyjny tworzy głównie w studiach nagraniowych dla różnych producentów (m.in. ITI, Polskie Radio, HBO, Netflix).

Stefan Wesołowski

– fortepian, skrzypce,
instrumenty elektroniczne



Ala Wesołowska
[] Kompozytor,
skrzypek, artysta
dźwiękowy.
Pochodzi
z Gdańska,
a kształcił się
m.in. w Académie
Musicale de
Villecroze we

Francji. W swojej twórczości swobodnie porusza się pomiędzy tradycyjną formą a brzmieniowym eksperymentem, łącząc klasyczne instrumentarium z nowoczesnym podejściem do kompozycji. Album *Liebestod* przyniósł mu uznanie krytyków dzięki wyjątkowej emocjonalnej intensywności, a *Rite of the End*, poza entuzjastycznymi recenzjami w międzynarodowej prasie, został także uznany za najlepszą płytę 2017 roku w Polsce i przyniósł artyście nominację do Paszportu „Polityki”.

Organizatorzy

Dofinansowano
ze środków
Ministra Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Ministerstwo Kultury
i Dziedzictwa Narodowego



NARODOWE
CENTRUM
KULTURY



Nadbałtyckie
Centrum Kultury
Gdańsk



Instytucja Kultury Samorządu
Województwa Pomorskiego

Mecenas



Partner strategiczny



Partnerzy



Filharmonia
Narodowa



INSTYTUT
ADAMA
MICKIEWICZA



Patroni medialni



Festiwal jest członkiem



Bilety

